

Zele / Heusden – Mont Saint Michel

De derde meest bezochte site in Frankrijk na de Eiffeltoren en het kasteel van Versailles is de Mont Saint Michel. In 1979 werd de Mont Saint Michel met abdijcomplex en de omliggende baai uitgeroepen tot werelderfgoed door de UNESCO. (United Nations Educational Scientific and Cultural Organisation). Dit oord met jaarlijks meer dan 3,5 miljoen bezoekers was het doel van

een fietsreis heen en terug voor Albert De Wolf en Willy Tierens. Ook was het de bedoeling om de start mee te maken van de 103de Tour de France.

Zondag 26/06/2016: Zele/Heusden - Sainghin en Weppes.

Rond 8.00 uur trappen we onze beladen tweewielers in gang richting Frankrijk. Net zoals vorig jaar bij onze tocht naar de Cantal volgen we de boorden van de Schelde. Op het grondgebied

van Heurne komt Raf, de schoonbroer van Albert, ons tegemoet gefietst. We zijn meteen uitgenodigd voor de koffie op de Kluisberg. Hier

worden we na 48 km in camping Panorama verwelkomt door diens vrouw Ingrid. Na een eet- en drinkpauze fietsen we onder dreigende wolken terug naar de oever van de Schelde. Amper enkele kilometers verder worden we getraakteerd op een flinke plensbui. Vanaf Pecq gaat het zuidwaarts via Estaimbourg en Nechain de grens over. In het departement van de Nord volgen we de rustige binnenwegen door de dorpjes Willems en Cysoing bekend van het parcours in Parijs – Roubaix. Zo bereiken we Villeneuve d’Ascq, dat is een voorstad van Rijsel. Met 111 km op de teller, 132 km zijn dat er voor Albert, bereiken we “La Ferme des Buis“ een chambre d’hôtes in Sainghin en Weppes. We worden door de uitbaters verwelkomt met een streekbier dat we eerst soldaat maken om daarna onze intrek te nemen in de logeerkamer. Na installatie wandelen we naar het centrum op zoek naar een eetgelegenheid. Het is feest in het dorp. Niet alleen de kermis maar vooral de winst van de Franse nationale voetbalploeg tegen Ierland in de achtste finale van het Europees kampioenschap doet iedereen uit de bol gaan.

27/06:Sainghin – Cambron 117 km.

Na ontbijt, inpakken en afrekenen vertrekken we opnieuw onder een bewolkte lucht. De wind blaast in het nadeel en vanaf La Bassée in het departement Pas de Calais hebben we te maken met motregen en een frisse bries. Terwijl we onze regenkledij aantrekken komt er een meisje voorbij gefietst op een MTB. Gekleed met een topje aan, gescheurde jeans, op sandalen, met de

oortjes in en de GSM in aanslag. We kregen er nog meer rillingen van, brrr...of worden we wat ouder...? Een lange klim kan ons enigszins wat opwarmen. Boven op de top en amper zichtbaar door de mist staat een reuzachtige antennemast. We laten ons zakken tot de eerstvolgende drankgelegenheid te Servins. De warme drank is welkom. We zijn twee uren onderweg en hebben amper achtentwintig kilometer afgelegd! Vanaf hier gaat het onophoudend op en af naar de Pas de St. Martin (119m) een colletje nabij Villers sur Simon. Eindelijk gaat het nu in dalende lijn tot in Frévent een stadje met 4000 inwoners, de eeuwenoude St. Hilaire kerk en het 18de eeuwse kasteel Cercamp. Na de eetstop gaan we op weg naar de volgende hindernis – we zochten ze zelf

op – met name de Col des Six Chemins (136m). Via een korte steile weg bereiken we het kruispunt met de zes wegen en het naambord van de col. Op deze hoogte van Auxois zien we bij opklaringen, eindelijk zijn ze daar, windmolenparken die op volle toeren draaien. We fietsen het departement Somme binnen en bereiken via een Voie Verte (fietspad) de gelijknamige rivier bij de stad Abbeville. Deze stad bezit een statig belfort en had in de 18^{de}

eeuw de grootste laken fabriek van Picardië. Een vijftal kilometer westwaarts bereiken we onze overnachtingsplaats het pension “Le Cambronnais“.

28/06: Cambron – Yvetot 110 km.

Bij ons vertrek gaat de olijke uitbater mee op de foto. De eerste kilometers gaan terug omhoog tot op het plateau van Moyenneville. Met nog steeds

windnadeel houden we het vol tot Envermeu in het departement Seine Maritime. In het dorpscafé verorberen we onze pic-nic en bekijken we op TV een aan gang zijnde documentaire over de regionale oud renner Jacques Anquetil (1934-1987). Fotos en filmpjes uit de periode van “Monsieur Chrono“ en vijfvoudig winnaar van de Tour de France. Op weg over rustige wegen naar het Bois de Pimont krijgen we oogstrelende golvende landschappen te zien dank zij de opklaringen. Te Omonville moeten we door tal van nieuwe aangelegde ronde punten even uitkijken naar de juiste richting. Met wat geduld en een goede oriëntering lukt dat best. Door het warmere weer lassen we nog een stop in te Auzouville sur Saâne. In een winkel/cafe vinden we de nodige mondvorraad. Hier in dit godvergeten boerengat is de tijd blijkbaar blijven stilstaan. De laatste twintig kilometer over het plateau van de Caux haspelen we af onder een stilaan toenemende bewolking. Onder licht gedruppel bereiken we het stadje Yvetot en de chambre d’hôtes van de familie Ferey. Hier worden we verwelkomd met een Belgisch biertje. Aangezien men hier enkel kan slapen en ontbijten gaan we in het centrum opzoek naar een resto.

29/06: Yvetot – Caen 121 km.

Na een goede nachtrust en lekker ontbijt krijgen we elk nog een stuk cake mee voor onderweg.

Het is bewolkt, fris en nog steeds de wind in het nadeel wanneer we onze fietsen in gang trappen. Tijdens de doortocht in Allouville zien we net voor een bocht een 800 jaar oude eik staan. Deze deels door de bliksem vernielde boom zou de oudste zijn van Frankrijk. Er bevinden zich twee kapelletjes en het doet dienst als bedevaartsoord. Na de foto van deze bezienswaardigheid gaan we even de verkeerde richting uit. De wegwijzers die achter de bocht staan hadden we niet opgemerkt. Na 28 km bereiken we te Notre Dame de Gravenchon de veerboot over de Seine. Deze veerdienst brengt ons in amper 10 minuten naar

Quillebeuf sur Seine aan de linker oever. Zo kunnen we de omweg langs de Pont de Tancarville met het drukke verkeer vermijden. Vanaf hier gaat het richting kust, aan de monding van de Seine, en fietsen we het departement Calvados in. Aan de einder tekent zich het silhouet af van de Pont de Normandie, een meer dan 2 km lange brug, die Le Havre met Honfleur

verbindt. In Honfleur, met zijn typisch haventje, maken we een eet-, drink- en fotostop. Vervolgens gaat het verder langs de kust richting

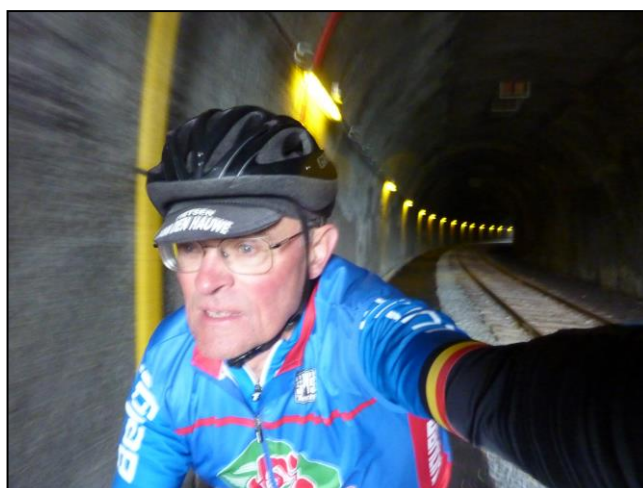
Caen dat we vanaf Salenelles bereiken via een slecht onderhouden fietspad. Recht over het station overnachten we in een Ibis-budget hotel. Onze fietsen stallen we in een garage op de binnenkoer.

30/06:Caen – Mont Saint Michel 145 km.

Op het stationsplein verstoorden luidruchtige jongeren de nachtrust van de omwonenden. Ook wij konden moeilijk slaap vatten. Een degelijk ontbijt maakte veel goed aan het begin van deze langste rit naar ons doel. We verlaten Caen langs de oever van de Orne. We bollen zuidwaarts op

de Voie Verte naast een oude spoorweg. In alle rust en ver weg van het verkeer gaat het gedurende 25 km met een passage door een tunnel tot aan het oude station van Thury

Harcourt. Hier zijn we in “La Suisse Normande” beland en dat vertaalt zich in een sterk heuvelachtig en groen landschap.

Uit de vallei van de Orne fietsen wil zeggen dat er moet geklommen worden. Zo bereiken we de Col St. Martin (162m) nabij St. Martin de Sallen.

Eens boven gaat het niet direct neerwaarts want we blijven klimmen richting zendmast nabij de Mont Pinçon (365m). Hier moeten we opnieuw onze regenkleidij aantrekken want de uitvallende mist is overgegaan in grote regendruppels. Nergens zijn er winkels of drankgelegenheden te bespeuren die open zijn. Eindelijk gaat het geleidelijk in dalende lijn naar Vire, een ommuurde stad uit de 12de eeuw waar we onze eerste stop houden na 69 km. Een paar tassen warme koffie of chocomelk zijn meer dan welkom bij dit trieste weer. Met vernieuwde krachten gaan we er terug tegenaan en fietsen het departement Manche binnen. In het gehucht Les Cresnays missen we door wegenwerken de juiste richting en zijn we elkaar even uit het oog verloren. Hierdoor dikken de kilometers aan terwijl de uren vorderen. Via een hoofdweg bereiken we na samenkomst St. Quentin sur le Homme en kunnen we bij een eet- en drinkstop even bijpraten. Wanneer we uit dit dorp fietsen zien we bij opklaringen voor het eerst de Mont St.

Michel opdoemen op zo'n 15 km afstand. Vanaf Pontaubault zijn de straten versiert ter gelegenheid van de doortocht van de Tour. Hoe dichterbij we naderen hoe meer campers er gestationeerd staan. We moeten stapvoets voorbij de slagbomen die de 2 km lange verkeersvrije weg naar het UNESCO monument afsluiten. Om klokslag 18.30 uur bereiken we ons doel en staan op de kunstmatig aangelegde esplanade aan de voet van de Mont St. Michel. Een toerist uit Zonhoven neemt gewillig een foto van ons beiden waarna we onze wegwijzers laten afstempelen in het office du tourisme. Bij aankomst aan de gîte in Ardevon, zo'n 4 km verderop, komt een Belgisch koppel uit Kluisbergen toe met de wagen. Vriendelijk onthaal bij Mevr. Farcy, de uitbaatster van de gîte die elke gast een gratis

apero aanbied in de auberge waar we het avondmaal nuttigen.

01/07: bezoek aan de Mont Saint Michel.

De zon is van de partij en we fietsen – slenteren – langs de publiciteitswagens van de Tour. Overal is er ambiance maar we stellen vast dat de voorstelling van de deelnemende ploegen gisteren plaats vond te Sainte Marie du Mont nabij Utah Beach. Pech voor ons, dan maar op visite naar het granieten rotsmassief Mont St. Michel. Het is oorspronkelijk een getijdeneiland en was over

land bereikbaar bij laag water. Op de torenspits van de abdijkerk staat het vergulden beeld van de heilige Michael dat 170 m boven de baai uitsteekt. De site is nu enkel bereikbaar per navette, te voet of per fiets. De trapstraten zijn alleen toegankelijk voor voetgangers. De baai van de Mont St. Michel is 500 m² groot en wordt begrensd door het Normandische schiereiland Cotentin in het oosten en Bretagne in het zuidwesten. Ten tijde van Karel de Grote (9de eeuw) was dit rotseiland reeds een bedevaartsoord en kende een bewogen geschiedenis. Tegenwoordig verzorgen de

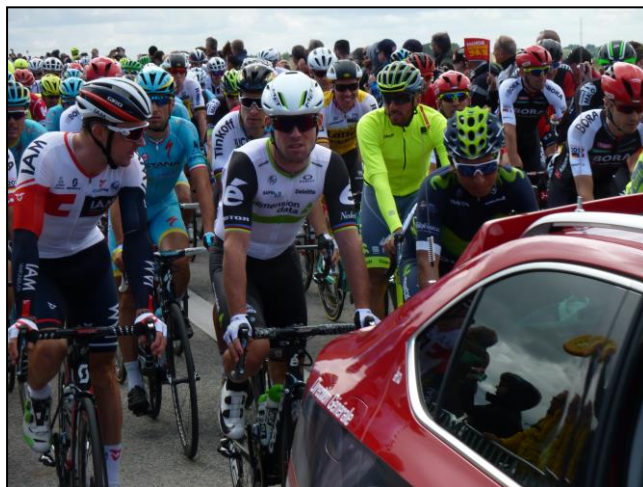
broeders en de zusters van de Gemeenschappen van Jeruzalem de religieuze aanwezigheid in de abdij. Bij onze terugkeer naar het vasteland konden we onze honger stillen aan de vele eet en drankkraampjes langs het Tour-parcours.

02/07: start van de Tour 2016.

We ontbijten nu in gezelschap van één koppel uit Bergues (Nord), twee koppels uit Abbeville (Somme) en onze landgenoten uit Kluisbergen die hier jaarlijks verblijven. Het is hier dus bakske vol in deze gîte. Tussen de vele kijklustigen stappen we de kunstmatige aangelegde weg op met de zon als bondgenoot. Fietsers worden nu tegengehouden door de politiediensten en rugzakken gecontroleerd. Helikopters cirkelen rond het rotseiland terwijl de eerste motoren met journalisten naar de esplanade rijden. Gans de weg is afgezet met dranghekkens. Op de omwalling van de Mont staan toeristen met de verrekijker in aanslag. Enkele motards en 2 wagens van de Gendarmerie National komen aangereden gevolgd door de wagen van koersdirecteur Christian Prudhomme. Vlak achter deze auto het kleurrijke peloton van 198 renners. Gans deze stoet maakt nu rechtsomkeer en er word door de plaatselijke autoriteiten een lint doorgeknipt. Op dat ogenblik komen 8 Alphajets van de Parouille de France overgevlogen en laten

een rookgordijn met de Franse kleuren achter. Dan volgt er nog een korte toespraak en weg zijn ze met 3519 km voor de boeg. Deze neutralisatie zal na vier km eindigen wanneer directeur

Prudhomme aan het bord "KM 0" met de startvlag zwaait. Onmiddellijk gaat het er heftig aan toe wanneer een paar enkelingen er de pees op leggen.... de koers is begonnen!

De wind is terug komen opzetten wanneer we bij een eetkraampje elk een pannenkoek met worst verorberen. Bij aankomst en na een wandeling van 9 km gaan we in de gîte een tas koffie zetten en kijken naar de rechtstreekse uitzending van de

eerste rit van 188 km met aankomst aan Utah Beach. 's Avonds gaan we terug eten in de auberge waar we opnieuw een apero gratis aangeboden krijgen. Op weg naar het restaurant kruist een grote kudde schapen met zwarte kop en poten van het ras " pré salé " onze weg.

03/07: terugreis naar België.

Na afscheid van de gasten en Mevr. Farcy beginnen we aan onze terugtocht naar België. Grotendeels over hetzelfde parcours en in evenveel dagen haspelen we de kilometers af.

Enkel de colletjes lieten we nu links of rechts liggen. Met de wind in het voordeel maar terug in de nattigheid ging het naar Caen. In totaal legden we ongeveer 1200 km af gespreid over tien dagen. Al waren de weergoden ons niet zo goed gezind, van pech bleven we toch gespaard. In onze bagage bewaren we de leukste herinneringen en de mooiste momenten.

Willy en Albert